Badania operacyjne: Problem załadunku heterogenicznych dostawczaków

Jakub Wiśniewski, Jakub Karczewski, Jakub Grześ, Mateusz Górski

Omówienie problemu i jego potencjalnego rozwiązania.

Spis treści

1.	Wstęp	4
	1.1. Cel i założenia	4
2.	Opis zagadnienia	4
	2.1. Dokładne sformułowanie problemu	5
	2.2. Napotkane problemy	5
	2.3. Model matematyczny	7
	2.4. Postać rozwiązania	7
	2.5. Funkcja kosztu	7
	2.6. Ograniczenia	8
	2.7. Zastosowanie	8
3.	Opis algorytmu	8
	3.1. Idea algorytmu	9
	3.2. Adaptacja do problemu	9
	3.2.1. Reprezentacja osobnika	9
	3.2.2. Generowanie populacji początkowej	10
	3.2.3. Ocena osobnika	10
	3.2.4. Selekcja	10
	3.2.5. Krzyżowanie	11
	3.2.6. Mutacje	11
	3.2.7. Tworzenie nowej populacji	12
	3.2.8. Warunek stopu	
	3.2.9. Wybór najlepszego rozwiązania	12
	3.3. Pseudokod	13
4.	Aplikacja	15
	4.1. Format wejścia	16
	4.2. Format wyjścia	17
	4.3. Jak uruchomić program	18
5.	Eksperymenty	18
	5.1. Dobór parametrów	19
	5.1.1. Zmieniane parametry	19
	5.1.2. Obserwacje i wybrane wartości	
	5.1.2.1. Wykresy dla małych wartości	19
	5.1.2.2. Wykresy dla większych danych	22
	5.1.2.3. Obserwacje na podstawie wykresów	
	5.2. Zbieżność algorytmu genetycznego	
	5.2.1. Sposób realizacji algorytmu brutalnego	
	5.2.2. Wykresy i wnioski z doboru parametrów dla algorytmu genetycznego	
	5.2.2.1. Opis eksperymentu	
6.	Wnioski	
	Podział pracy	
	Podejście do problemu przy użycie ILP	
	8.1. Zmienne hinarne	32

8.2.	Warunki:	
		32
8.3.	Funkcja celu:	33
8.4.	Środowisko	33

1. Wstęp

1.1. Cel i założenia

Celem projektu było opracowanie algorytmu umożliwiającego optymalne rozmieszczenie paczek w pojazdach o różnych wymiarach i udźwigu. Głównym założeniem było maksymalizowanie zysku z dostarczonych paczek przy jednoczesnym uwzględnieniu priorytetów rozładunku. W projekcie zostało zaimplementowane rozwiązanie oparte na algorytmie genetycznym zaadaptowanym do specyfiki problemu.

2. Opis zagadnienia

2.1. Dokładne sformułowanie problemu

Ze względu na specyfikę problemu, na początku należy opisać dwa jego kluczowe elementy: pojazdy dostawcze oraz paczki.

Do dyspozycji mamy pewną liczbę dostawczaków, z których każdy charakteryzuje się ściśle określonym udźwigiem oraz wymiarami przestrzeni ładunkowej: długością, szerokością i wysokością.

Rozważamy także zbiór paczek, z których każda ma dokładnie określoną masę oraz wymiary (długość, szerokość, wysokość). Zakładamy, że paczki mają kształt prostopadłościanów. Dodatkowo, każda paczka posiada przypisaną wartość zysku, jaką uzyskujemy po jej dostarczeniu.

Właściwy problem polega na takim rozmieszczeniu paczek w dostępnych pojazdach, aby zmaksymalizować całkowity zysk z ich dostarczenia, z zachowaniem ograniczeń przestrzennych i wagowych każdego pojazdu.

2.2. Napotkane problemy

Na początku prac nad problemem zakładaliśmy bardziej złożony wariant zadania, uwzględniający dodatkowe ograniczenia oraz rozbudowaną funkcję celu. Planowaliśmy m.in.:

- możliwość obracania paczek w trójwymiarowej przestrzeni ładunkowej, aby lepiej wykorzystać dostępne miejsce,
- przypisywanie paczkom priorytetów rozładunku, określających, w którym punkcie dostawczym powinny zostać wyładowane,
- uwzględnienie tych priorytetów w funkcji celu, tak aby premiować ułożenie paczek w sposób minimalizujący konieczność ich przestawiania.

Niestety, podczas implementacji algorytmu genetycznego napotkaliśmy na szereg trudności. Okazało się, że wprowadzenie wymienionych założeń prowadzi do bardzo skomplikowanej przestrzeni rozwiązań, której nie byliśmy w stanie efektywnie przeszukiwać nawet przy pomocy prostych algorytmów brutalnych, które miały służyć jako punkt odniesienia.

W związku z tym podjęliśmy decyzję o rezygnacji z obracania paczek oraz pominięciu systemu priorytetów. Ostateczna wersja funkcji celu została uproszczona i sprowadza się do maksymalizacji łącznego zysku z załadowanych paczek, bez uwzględniania ich kolejności wyładunku. Priorytet paczki wciąż jest podawany na wejściu, mimo, że nie wpływa na wynik algorytmu.

2.3. Model matematyczny

Przesyłki P:

Każdą z i=1...|P| przesyłek charakteryzuje:

- μ_i masa,
- ω_i wymiary (wektor 3 elementowy),
- ζ_i zysk z dostarczenia,
- π_i priorytet zabrania paczki.

Pojazdy V:

Każdy z j = 1...|V| pojazdów charakteryzuje:

- U_j udźwig,
- W_i wymiary.

2.4. Postać rozwiązania

Definiujemy:

- $j \in \{1, ..., |V|\}$ indeks pojazdu
- $l \in \mathbb{N}^3$ położenie ustalonego rogu paczki w przestrzeni pojazdu

Jako rozwiązanie problemu uznajemy znalezienie załadunku Z takiego, że:

$$Z \subseteq P \times V \times l \tag{1}$$

jest to zbiór trójek oznaczających, że paczka i została umieszczona w pojeździe j na pozycji l.

2.5. Funkcja kosztu

Maksymalizujemy funkcję kosztu

$$C = \sum_{(i,j,l)\in\mathbf{Z}} \zeta_i \tag{2}$$

2.6. Ograniczenia

- Suma mas paczek w załadunku j-tego pojazdu nie może przekroczyć jego maksymalnego udźwigu U_j .

$$\forall_{v_j \in V}: \sum_{\substack{p_i \in P \\ \exists l \in \mathbb{N}^3, \text{ że } (i,j,l) \in Z}} \mu_i \leq U_j \tag{3}$$

• Paczki nie nachodzą na siebie.

$$\begin{aligned} \forall_{(i_a,j_a,l_a),(i_b,j_b,l_b)\in\mathbf{Z}}\forall_{k\in[1,2,3]}:\\ l_{a_k} \leq l_{b_k} \leq l_{a_k} + \omega_{i_1} \vee l_{a_k} \leq l_{b_k} + \omega_{i_{b_k}} \leq l_{a_k} + \omega_{i_{a_k}} \Rightarrow j_1 \neq j_2^{\left(4\right)} \end{aligned}$$

• Paczki nie wychodzą poza obrys pojazdu.

$$\forall_{(i,j,l)\in\mathbf{Z}}\forall_{k\in[1,2,3]}:l_k\geq 0 \wedge l_k+\omega_{i_k}\leq W_{j_k} \tag{5}$$

- Wszystkie paczki mają kształt prostopadłościanu.
- Paczki nie mogą "wisieć" w powietrzu tzn. pod każdym punktem spodu paczki, musi znajdować się inna paczka, bądź podłoga.

$$\forall_{\substack{(i_a,j_a,l_a)\in\mathbf{Z}\\l_a=l_b}} \ \ \dot{\mathbf{z}}\mathbf{e}\ \ l_{a_3}=1 \lor l_{a_3}=l_{b_3}+\omega_{i_{b_3}}+1 \quad \ (6)$$

2.7. Zastosowanie

Projekt bazuje na rzeczywistym problemie załadunku ciężarówek, zatem można go zastosować w każdej firmie zajmującej się transportem towarów, w celu minimalizacji pracy kierowcy i maksymalizacji zarobków.

3. Opis algorytmu

3.1. Idea algorytmu

Głowna idea algorytmu bazuje na algorytmie genetycznym, który symuluje procesy ewolucyjne w celu znalezienia optymalnych lub bliskich optymalnym rozwiązań problemu. W kolejnych generacjach populacja rozwiązań będzie oceniana, krzyżowana, mutowana i selekcjonowana, aby poprawić jakość rozwiązań. W implementowanym przez nas rozwiązaniu przyjęliśmy konwencję, w której algorytm genetyczny używany jest w celu odnalezienia dobrego przyporządkowania paczek do pojazdów - możliwość ułożenia paczek we wskazanych pojazdach oraz ich lokalizacja jest ustalana przy pomocy innych algorytmów. Wybór algorytmu znajdującego lokalizację paczki w pojeździe traktujemy jako dobór parametru - wybieramy z kilku autorskich implementacji.

3.2. Adaptacja do problemu

3.2.1. Reprezentacja osobnika

Osobnik jest reprezentowany jako wektor, w którym wartość j na i-tej pozycji oznacza, że i-ta paczka trafia do j-tego pojazdu. Przykładowo:

oznacza, że pierwsza paczka trafia do pierwszego pojazdu, druga do trzeciego, trzecia do drugiego itd. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż w celu zachowania zgodności rozwiązania z ograniczeniami, nie wszystkie paczki zostaną zabrane przez powiązany samochód - decyzja ta należy do osobnego algorytmu, który zostanie opisany w dalszej części sprawozdania.

3.2.2. Generowanie populacji początkowej

Wstępna populacja jest losowo generowana poprzez przypisanie każdej paczce losowego pojazdu przy pomocy generate_random_assignment. Procedura wybiera jednostajnie funkcji wszystkich pojazdów. Rozmiar z puli populacji początkowej jest parametrem uruchomieniowym programu o nazwie "POPULATION_SIZE".

3.2.3. Ocena osobnika

Jako że osobnik w naszym algorytmie genetycznym to przyporządkowanie paczek do pojazdów to aby wyznaczyć funkcję celu, należy najpierw wywołać procedurę budującą rozwiązanie na podstawie tego właśnie przyporządkowania. Dzieje się to poprzez wywołanie procedury build_solution_from_assignment, która dla danego przydziału paczek, generuje ich rozłożenie w ciężarówce. Jej pseudokod został opisany w sekcji Sekcja 3.3). Etap układania paczek realizowany jest przy pomocy jednego z zaimplementowanych algorytmów wskazanego jako parametr uruchomieniowy. Mamy do dyspozycji algorytmy:

- heurystyka układająca paczki od najmniejszej
- heurystyka układająca paczki od najdroższej
- zmodyfikowany wielowymiarowy "knapsack"

Dla otrzymanego w ten sposób rozwiązania obliczenie funkcji celu jest już sprawą trywialną - iterujemy się po wszystkich paczkach, które zostały zabrane i sumujemy zysk z ich dostarczenia.

3.2.4. Selekcja

W celu wybrania osobników do rozmnażania konstruujemy ranking. Zawiera on całą aktualnie rozważaną populację. Nasz ranking może być rozumiany poprzez uszeregowanie wszystkich osobników po malejącej wartości wyliczonej na ich podstawie funkcji celu. Nad tym rankingiem budujemy rozkład "Half-Cauchy" o eksperymentalnie dobranych parametrach. Wybór

"rodziców" polega na dwukrotnym spróbkowaniu wspomnianego rozkładu (co w szczególności może prowadzić do dwukrotnego wybrania tego samego osobnika).

3.2.5. Krzyżowanie

Przyjęliśmy 3 różne metody krzyżowań, aby móc porównać jak ich wybór wpływa na wyniki algorytmu.

- a) **Uniform crossover**, dla każdej paczki losowo wybierane jest przypisanie z jednego z dwóch rodziców z prawdopodobieństwem 50%. Proste, pozwala przeszukać przestrzeń rozwiązań.
- b) One-point crossover, wybierany jest jeden punkt podziału, przed którym sekwencja genów pochodzi od pierwszego rodzica, a po którym od drugiego. Pozwala to zachować większe fragmenty dobrze działających przypisań.
- c) Heuristic crossover, dla każdej paczki sprawdzane są dwa pojazdy: ten przypisany przez pierwszego i drugiego rodzica. Z tych dwóch wybierany jest ten, który ma aktualnie mniej przypisanych paczek, w przypadku remisu wybieramy losowo. Premiuje to równomierne rozłożenie paczek.

3.2.6. Mutacje

Mutowanie "dzieci" zaimplementowaliśmy jako proces dwuetapowy: najpierw losujemy czy nowopowstały osobnik będzie
"mutantem" (na co istnieje szansa "mutation_percentage" parametr uruchomieniowy), a następnie "mutanci" podlegają
procedurze mutacji genów. Polega ona na tym, że każdy
ich gen ma szanse (podaną jako parametr uruchomieniowy
"gen_mutation_percentage") na zmianę przypisania na dowolny
pojazd (wybrany z rozkładu równomiernego nad całym zbiorem
pojazdów). W szczególności może to być ten sam pojazd.

3.2.7. Tworzenie nowej populacji

Generowanie nowej populacji odbywa się pzy użyciu procedury reproduce_best w następujący sposób: z aktualnej populacji brane jest "parent_percentage" (parametr uruchomieniowy) procent najlepszych rozwiązań, pozostałe (100 - "parent_percentage") procent rozwiązań, to "dzieci" generowane poprzez proces krzyżowania opisany powyżej. Następnie, każde z dzieci ma szanse na zmutowanie w sposób również już poprzednio opisany.

3.2.8. Warunek stopu

Program wykonuje się przez liczbę iteracji wskazaną jako parametr uruchomieniowy "iters".

3.2.9. Wybór najlepszego rozwiązania

W każdej iteracji procesu genetycznego jako potencjalny finalny wynik działania algorytmu rozważany jest osobnik pierwszy według rankingu. Jako ostateczny wynik zwracany jest najlepszy spośród tych pretendentów. Otrzymujemy również plik w formacie CSV, który w każdym wierszu przechowuje: numer generacji, najlepszego osobnika w danej generacji oraz najlepszego osobnika dotychczas. Na podstawie tych danych można określić, w której iteracji po raz pierwszy odkryto najlepszego osobnika.

3.3. Pseudokod

```
function generate_random_assignment(num_of_packages, num of vehicles):
  assignment <- array of size num_of_packages
  for i from 0 to num_of_packages - 1:
    assignment[i] <- random int from range [0, num_of_vehicles]</pre>
  return assignment
function build_solution_from_assignment(assignment, pacakages, vehicles):
  packages per vehicle <- array of pacakage arrays, of size lenght(vehicles)
  package ids per vehicle <- array of package id arrays, of size lenght(vehicles)</pre>
  for i from 0 to length(assignment) - 1:
    vehicle_id <- assignment[i]</pre>
    packages_per_vehicle[vehicle_id].add(packages[i])
    packages_ids_per_vehicle[vehicle_id].add(i)
    solutions = (empty solutions array, cost = 0)
    for i from 0 to lenght(vehicles) - 1:
    if packages_per_vehicle[i] is not empty:
      tmp1 <- array of vehicles[i]</pre>
      (computed_solutions, cost) ← compute_solutions(packages_per_vehicle[i], tmp1)
      solutions.cost ← solutions.cost + cost
      for j from 0 to length(computed colutions) - 1:
        computed_solutions[j].vehicle_id ← i
        computed_solutions[j].package_id ← package_ids_per_vehicle[i][j]
      add all computed_solutions to solutions.solutions
  return solutions
function mutate_assignment(assigment, num_of_vehicles)
 mutated <- copy of assignment
  for i from 0 to lenght(assignment) - 1:
    if random int from range [0, 99] < GENE MUTATION PERCENTAGE
      mutated[i] <- random int from range [0, num_of_vehciles]</pre>
  return mutated
function initialize_population(population_size, num_packages, num vehicles)::
  population <- empty assignment array
  for i from 0 to population_size - 1:
    assignment ← generate_random_assignment(num_packages, num_vehicles)
        population.add(assignment)
  return population
```

```
function sort_population_by_evaluation_in_place(population, packages, vehicles):
    scored_population ← empty array of pairs (cost, assignment)
    for each assignment in population:
         (solutions, cost) ← build_solution_from_assignment(assignment, packages,
vehicles)
        scored_population.add((cost, assignment))
   sort scored_population descending by cost
   population ← empty array
    for every pair (cost, assignment) in scored population:
        population.add(assignment)
function reproduce_best(best_assignments, population_size, num_vehicles, packages,
vehicles, crossover_type):
   new_population ← empty arrray
   n ← population_size * (100 - CHILDREN_PERCENTAGE) / 100
   add n first assignments from best_assignments to new_population
    if crossover_type == "uniform":
        crossover ← UniformCrossover
    else jeśli crossover_type == "one_point":
        crossover ← OnePointCrossover
    else jeśli crossover_type == "heuristic":
        crossover \( \) HeuristicCrossover(packages, vehicles)
   center ← (length(best_assignments) - 1) / 2
   scale ← center / 3
    rng ← random number generator
   dist ← Cauchy distibution
   while length(new_population) < population_size:</pre>
        index_1 ← index generated from using dist,center,scale and rng
        index_2 ← index generated from using dist,center,scale and rng
        child ← crossover(best_assignments[index_1], best_assignments[index_2])
        if random int from range [0, 99] < MUTATION_PERCENTAGE:
            child ← mutate_assignment(child, num_vehicles)
        new_population.add(child)
    return new_population
```

```
function genetic_algorithm(packages, vehicles, crossover_type):
    generations \leftarrow GENERATIONS
    num_packages ← length(packages)
    num_vehicles ← length(vehicles)
    best_ever ← (empty assignment, cost = 0)
    population ← initialize_population(POPULATION_SIZE, num_packages, num_vehicles)
    for gen from 0 to generations - 1:
        sort_population_by_evaluation_in_place(population, packages, vehicles)
                                      (best_solutions,
                                                           current_best_cost)
build_solution_from_assignment(population[0], packages, vehicles)
        if current_best_cost > best_ever.koszt:
            best_ever \( (population[0], current_best_cost)
           population ← reproduce_best(population, POPULATION_SIZE, num_vehicles,
packages, vehicles, crossover_type)
return build_solution_from_assignment(best_ever.assignment, packages, vehicles)
```

4. Aplikacja

4.1. Format wejścia

Wejście aplikacji wygląda w następujący sposób i jest podawany na stdin:

```
rodzaj\_krzyżowania
N
X\ Y\ Z\ W
\dots
n
x\ y\ z\ p\ w\ c
\dots
```

gdzie:

- rodzaj_krzyżowania dotyczy wyłącznie algorytmu genetycznego (nie powinien być on podany dla pozostałych metod), to string "uniform" / "one_point" / "heuristic", metody te zostały opisane w Sekcja 3.2.5).
- ullet N to liczba ciężarówek
- X, Y, Z to wymiary ciężarówki
- W to maksymalny udźwig ciężarówki
- n to liczba paczek
- x, y, z to wymiary paczki
- p to priorytet paczki
- ullet w to maksymalny udźwig ciężarówki
- ullet c to zysk za dostarczenie paczki

```
Przykładowo:
```

uniform

3

13 19 15 190

16 15 13 188

14 12 16 197

3

10 8 2 3 47 19

2 9 8 1 22 85

8 2 4 4 47 43

4.2. Format wyjścia

Wyjście aplikacji wygląda w następujący sposób:

```
package_id: p vehicle_id: v package_position: (x, y, z)
```

•••

Total profit: c

gdzie:

- p to id paczki
- v to id pojazdu
- x, y, z to położenie paczki
- c to całkowity zysk

Przykładowo:

```
package_id: 0 vehicle_id: 0 package_position: (7, 15, 0)
```

package_id: 1 vehicle_id: 0 package_position: (10, 6, 0)

package_id: 2 vehicle_id: 0 package_position: (1, 7, 0)

Total profit: 848

4.3. Jak uruchomić program

Program był konstruowany z myślą o systemie Linux. W celu uruchomienia programu należy odpowiednio dobrać parametry umieszczone w nagłówku pliku "genetic.cpp". Następnie należy uruchomić skrypt "compile_all.sh" w celu kompilacji całego projektu. Następnie można uruchomić program wynikowy "solve.out" oraz podać input na standardowym wejściu. Wynik zostanie obliczony i wysłany na standardowe wyjście automatycznie po zakończeniu działania.

5. Eksperymenty

5.1. Dobór parametrów

5.1.1. Zmieniane parametry

Testowaniu podlegały następujące parametry:

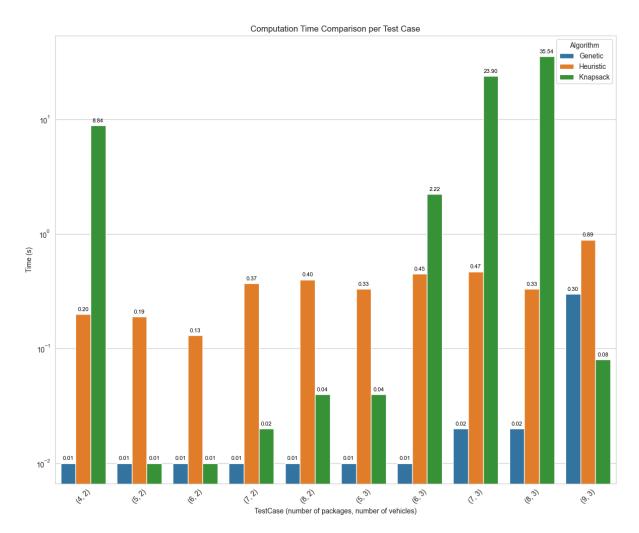
- Wykorzystany algorytm (do wyboru z heurystyki, genetycznego i knapsack)
- Typ krzyżowania, procent populacji potomnej i szanse na mutacje (w przypadku zastosowania algorytmu genetycznego)
- Liczba oraz przedziały wymiarów pojazdów (po zdefiniowaniu losowane z rozkładem jednostajnym)
- Liczba oraz przedziały wymiarów paczek (po zdefiniowaniu też losowane z rozkładem jednostajnym)

5.1.2. Obserwacje i wybrane wartości

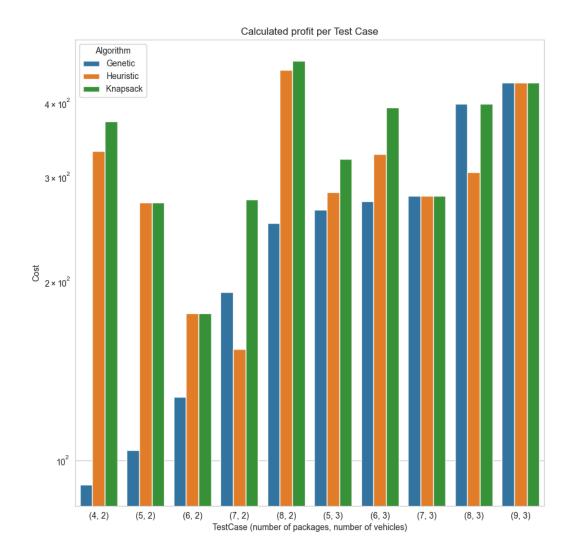
5.1.2.1. Wykresy dla małych wartości

Poniższe wykresy zostały wygenerowane dla niewielkiej liczby paczek i pojazdów, a także niewielkich wymiarów pojazdów. Dla algorytmu genetycznego zostały przypisane w obu przypadkach następujące parametry:

- POPULATION SIZE = 200
- CHILDREN_PERCENTAGE = 80
- MUTATION_PERCENTAGE = 25
- GENE MUTATION PERCENTAGE = 40

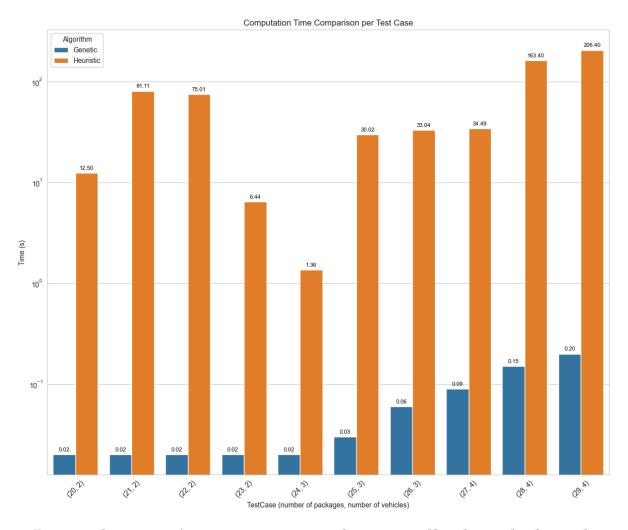
Rysunek 1: Porównanie czasu wykonania dla niewielkich danych

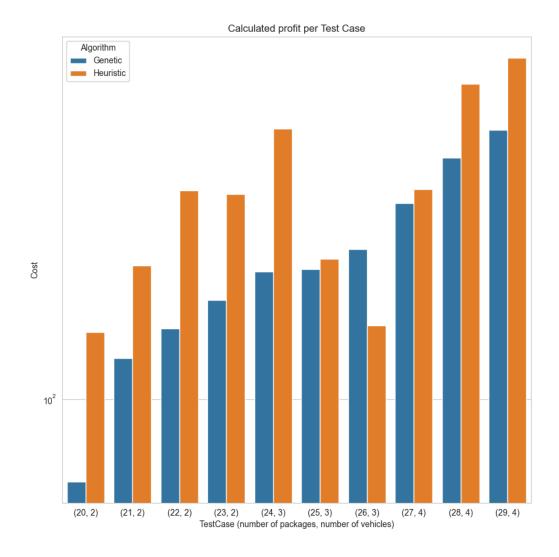
Rysunek 2: porównanie jakości algorytmów dla małych danych , w kontekście sumarycznego kosztu

5.1.2.2. Wykresy dla większych danych

W tym zestawieniu zostały użyte dane typu 20-30 paczek, 2-4 pojazdy, średnie wymiary pojazdów, dodatkowo pominięte zostało wykonanie "knapsacka", gdyż nie poradziłby sobie z takimi danymi w sensownym czasie.

Rysunek 3: porównania czasu wykonania dla dużych danych

Rysunek 4: porównanie jakości algorytmów dla dużych danych , w kontekście sumarycznego kosztu

5.1.2.3. Obserwacje na podstawie wykresów

Na podstawie pierwszych dwóch wykresów można zauważyć, że pod względem obliczonej wartości rozwiązania,

algorytmy: genetyczny i heurystyczy radzą sobie trochę gorzej niż knapsack.

Jednak można zauważyć, że już dla takich danych jego czas wykonania jest bardzo duży w porównaniu do reszty. Dodatkowo, już dla tak małych danych obserwuje się, że algorytm genetyczny wykonuje się wielokrotnie szybciej w porównaniu do heurystyki.

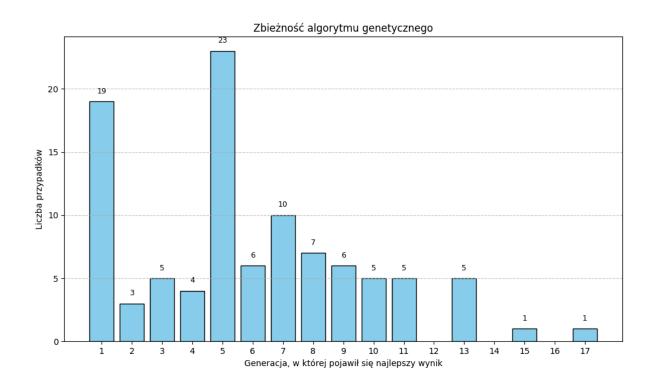
Na podstawie wykresów dla większych danych, można dostrzec jeszcze większą przepaść między czasami wykonania genetycznego i heurystyki, gdzie genetyczny potrafi się wykonywać nawet ponad 100 razy szybciej niż heurystyka.

Jednak patrząc na obliczane rozwiązania, jest to okupione gorszymi wynikami w tym aspekcie w 90 % testów (przynajmniej tych obejmowanych przez wykres), jednak w wielu przykładach ta różnica nie jest gigantyczna, a nawet czasami nieznaczna.

Algorytm genetyczny okazuje się mieć zauważalną przewagę czasową, dlatego dla dużo większych danych niż te, na pewno będzie wielokrotnie bardziej efektywny, nie tracąc tak wiele w kontekście jakości wyników.

5.2. Zbieżność algorytmu genetycznego

W celu zbadania zbieżności algorytmu genetycznego tj. generacji w której pojawił się najlepszy, a zarazem optymalny wyniki, algorytm został uruchomiony 100 razy na pojedynczym przypadku testowym "gdzie maksymalna liczba iteracji wyniosłą 200. Wyniki tych testów prezentują się następująco:

Można zaobserwować, że zdecydowana większość przypadków najlepsze rozwiązanie zostało znalezione w 1 lub 5 generacji, a liczba generacji w, której znaleziony został najlepszy wynik. Nigdy nie przekroczyła 17. Tak wczesne znalezienie optymalnego rozwiązania, wynika z dobrze napisanej heurystyki używanej do układania paczek w pojazdach, która z racji dobrej implementacji bardzo często już w 1 iteracji znajduje rozwiązanie optymalne. Ciekawą obserwacją jest też, że najpopularniejszą generacją, była generacja numer 5. Niemniej jednak nawet przy dobrze funkcjonującej heurystyce, dla prawie 80% przypadków konieczne było wielokrotne przejście przez główną pętle algorytmu genetycznego, a co za tym idzie późniejsze znalezienie optymalnego rozwiązania.

5.2.1. Sposób realizacji algorytmu brutalnego

Dla niewielkich pod względem sumarycznej objętości pojazdów instancji problemu możemy skorzystać z algorytmu brutalnego wyliczającego wszystkie możliwe rozwiązania. Został on zaprojektowany na bazie wielowymiarowego problemu plecakowego - lecz ze względu na wymóg, że paczki nie mogą wisieć w powietrzu, nie jest możliwe zastosowanie trywialnej memoizacji jak w zwykłym wielowymiarowym problemie plecakowym.

5.2.2. Wykresy i wnioski z doboru parametrów dla algorytmu genetycznego

5.2.2.1. Opis eksperymentu

Algorytm genetyczny został dla wielu zestawów danych przetestowany w następujący sposób:

```
# Definicje początkowe
start_params ← [
 [0, 30, 25, 40],
 [0, 60, 15, 40],
 [0, 60, 25, 20]
params steps ← [
 [0, 10, 0, 0],
 [0, 0, 10, 0],
 [0, 0, 0, 10]
populations ← [50, 100, 150, 200, 250]
strategies + ["uniform", "one_point", "heuristic"]
# Główna pętla eksperymentów
FOR z IN 0 .. LENGTH(populations) - 1 DO
 population ← populations[z]
 FOR l IN 0 .. LENGTH(strategies) - 1 DO
   strategy ← strategies[l]
    FOR k IN 0 .. LENGTH(params_steps) - 1 DO
      FOR i IN 0 .. NUM_TESTS - 1 DO
        # Skopiuj parametry bazowe
        params ← COPY(start_params[k])
        # Ustaw rozmiar populacji
        params[0] ← population
        # Zastosuj kroki do pozostałych parametrów
        FOR j IN 1 .. LENGTH(params) - 1 DO
          params[j] ← params[j] + i * params_steps[k][j]
        END
        # Uruchom solver
        # Każde wywołanie obsługuje te same dane wejściowe
        run_solver(strategy, params, input_file)
      FND
```

Poniżej jest przedstawiona tabelka reprezentująca najlepsze 30 wyników pod względem parametru $\frac{\rm koszt}{\rm czas~wykonania}$

	cross_type	pop_size	child_perc	mut_perc	gen_mut_perc	cost	exec_time
0	heuristic	50	60	25	50	626	5.560000
1	heuristic	50	60	45	40	561	5.630000
2	heuristic	50	60	55	40	570	5.730000
3	heuristic	50	60	25	40	649	6.620000
4	uniform	50	40	25	40	566	5.780000
5	heuristic	50	70	25	40	493	5.110000
6	one_point	50	60	25	40	424	4.700000
7	one_point	50	60	45	40	619	6.920000
8	uniform	50	50	25	40	513	5.770000
9	uniform	50	60	55	40	599	6.740000
10	one_point	50	70	25	40	519	5.970000
11	one_point	50	60	25	30	485	5.580000
12	uniform	50	60	25	40	592	6.990000
13	heuristic	50	50	25	40	492	5.920000
14	one_point	50	60	25	20	425	5.180000
15	uniform	50	60	45	40	416	5.110000
16	uniform	50	60	25	30	489	6.050000
17	one_point	50	60	25	40	478	5.920000
18	heuristic	50	60	25	60	462	5.780000
19	uniform	50	60	15	40	523	6.610000
20	one_point	50	50	25	40	510	6.620000
21	one_point	50	60	55	40	543	7.280000
22	uniform	50	70	25	40	358	4.860000
23	one_point	50	60	25	40	527	7.240000
24	uniform	50	60	25	40	639	9.030000
25	heuristic	50	40	25	40	639	9.220000
26	heuristic	50	60	15	40	537	7.900000
27	heuristic	50	60	25	40	500	7.370000
28	heuristic	50	60	25	40	362	5.410000
29	one_point	50	60	15	40	563	8.450000

Rysunek 5: Top 30 wyników

Na podstawie tabelki można wywnioskować, że w przybliżeniu ustawienie :

- POPULATION_SIZE jedynie na 50
- MUTATION PERCENTAGE na 25 %
- CHILD_PERCENTAGE na około 70 %
- \bullet GENE MUTATION PERCENTAGE na około 40 %

pozwalało uzyskiwać najoptymalniejsze wyniki.

Należy również wspomnieć, że spośród najlepszych 10 rozwiązań w tabelce wyżej, aż 5 z nich korzystało ze metody krzyżowania "heuristic". Patrząc jednak na ogół, procent występowania poszczególnych metod krzyżowania wydaje się dosyć podobny. Zważywszy na fakt, że możliwych zestawów parametrów do przetestowania było mnóstwo, nie sposób znaleźć optymalnych z niezachwianą dokładnością, jednak zapewne uzyskane rezultaty były bardzo blisko optymalnych.

Wypada również pamiętać, że wszystko było wykonywane na tylko jednym (i tym samym) zestawie danych.

Składał się on z 5 pojazdów i 20 paczek, z dosyć sporym przedziałem wymiarów.

6. Wnioski

Nasze rozwiązanie adaptujące algorytm genetyczny zdecydowanie przyspiesza rozwiązywanie zadanego problemu, jednocześnie go nie komplikując. Daje on jednak znacznie gorsze wyniki niż zasobożerne rozwiązanie brutalne. Na podstawie przeprowadzonych przez nas eksperymentów i porównań wnioskujemy, że algorytm ten nadaje się do rozwiązania tego problemu, ale tylko jeżeli nie zależy nam na rozwiązaniu dokładnym, a jedynie na szybkim otrzymaniu rozwiązania bliskiego poprawnemu. Jeśli mielibyśmy podejść do tej adaptacji jeszcze raz od początku, to rzeczą, którą moglibyśmy zrobić inaczej jednocześnie, być może zmieniając efektywność algorytmu, byłoby przedefiniowanie osobnika w algorytmie genetycznym tak aby nie reprezentował on jedynie przydziału paczka - pojazd, a np. przydział paczka - pojazd - położenie.

7. Podział pracy

IMIE I Nazwisko	Model matematyczny	HEURYSTYKA	Adaptacja do algorytmu genetycznego	TESTOWANIE WARIANTÓW	SUMA
Jakub Grześ	40%	10%	45%	5%	25%
Jakub Karczewski	10%	10%	25%	55%	25%
Jakub Wiśniewski	40%	35%	25%	0%	25%
Mateusz Górski	10%	45%	5%	40%	25%

8. Podejście do problemu przy użycie ILP

Poniżej przedstawione zostały wyniki pracy kolegi, który zaczął rozważania dotyczące implementacji ILP w projekcie, ale nie zdążył doprowadzić ich do końca.

8.1. Zmienne binarne

- $X(v_{\rm id},x,y,z,p_{\rm id})$ pozycja (x,y,z) w pojeździe o id: $v_{\rm id}$ jest zapełniona przez paczkę o id: $p_{\rm id}$
- $Y(v_{\rm id},x,y,z,p_{\rm id})$ paczka o id: $p_{\rm id}$ jest "zaczepiona" w pojeździe $v_{\rm id}$ na pozycji (x,y,z)
- $Z(p_{\rm id})$ paczka o id: $p_{\rm id}$ została wykorzystana, czyli trafiła do któregoś pojazdu, zmienna pomocnicza

8.2. Warunki:

Dla każdego Y(i, x, y, z, j), jeśli ma wartość 1:

- Każdy $X(i,x_1,y_1,z_1,j)$ musi być równy 1, bo skoro umieszczamy tą paczkę to wypełniamy za jej pomocą wszystkie pola. (j jest takie samo jak poziom wyżej, przedziały wymiarów jak podpunkt wyżej)
- Dla każdego pola (x,y) pod powierzchnią paczki, którą chcemy umieścić, suma poX(i,x,y,z-1,l) musi być równa 1. (zmienia się tutaj tylko l)

Aby łatwo pozbyć się problemu z przypadkiem z=0 dodajemy na dole sztuczną "warstwę" zmiennych o przypisanej z góry wartości 1.

Dla każdej paczki o id j:

• Suma po wszystkich Y(i,x,y,z,j) jest równoważna Z(j) (wszystkie zmienne w X poza j dowolnie dobrane, zgodnie z warunkami zadania)

8.3. Funkcja celu:

$$\sum_{j=0}^{n} Z_j * k_j \tag{7}$$

,

Gdzie Z_j to zmienna dotycząca wykorzystania paczki, a k_j to jej wartość.

8.4. Środowisko

Mozna wykorzystać bibliotekę ORTools od Google, a dokładnie:

- linear_solver typu "cbc_mixed_integer_programming", w przypadku sprowadzenia naszego problemu danego SAT-em do ILP
- CP-SAT solver, w przypadku pozostawienia sformułowania problemu poprzez SAT